

הַלְכוּת צִיצִית סִימָן מוּ מוּ

כח באר הגוי'ה

* הגהות סימוני פירוש
מהלכות ציצית לפרש
הבית יוסף.

כך הטיל בו ציצית, אם הוא של צמר, (י) כשר לכלי עלמא, ואם הוא של שאר מינים שדרך לתפר בחוטין של אותו המין, (ב) לא יתפר (ד) לְדַעַת רש"י. (ו) (כא) ואם נקרע ותפרו ואחר כך הטיל בו ציצית, (י) * איכא לספוקי: 1. 'התופר תתייבך בגד' (ב) בכנפי הטלית, וכן מה שנוהגים לתפר סביב הנקב שהציצית בו, אם הטלית (בב) של משי ותפרו (בב) בחוט משי (כד) לכן, יש לחש בדבר לְדַעַת רש"י שלא תהא שום תפירה (כד) למטה משלש ולמעלה (כ) מקשר גודל. הגה והוא הדין (ב) בכל מקום שתופר בחוט שהוא מין הציצית, דחשיבנן שמא יקח אותו חוט לחוט הציצית (תרימת הדשן סימן

מו ובשם הגהות מיימנות):

טז שעור טלית, וכו סעיף אָהד:

א. *שעור טלית שחייב בציצית, שיתפסה בה בארץ וברחב ראשו (ב) ורבו (א) של קטן

שערי תשיבה

• לדעת רש"י, עין באר היטב, וכתב הרמב"ם חלק א סימן שלב טלית שנקרע חוץ שלשה ולא הניע הקרע עד הנקב אשר הציצית תלוי בו, ולא נפסק אלא נקרע מצד אחד והשני שלם, מותר לתפר אותו, אך כפי לצאת שיטת רש"י, יתפר אותו בחוטין שאינם מין הציצית והטלית, ואם נפסק לגמרי לא יתפר כלל ואפילו בחוט משי או קבליט, עין שם:

• ורבו של קטן. עין באר היטב, ומה שכתב שאין קפידא שהיו הפתחים רחבים, עין בשאלות יעבץ חלק א סימן כ שכתב שאין קפידא שהיו הפתחים רחבים, ומה שחששו משום דאנשי אררא כו' ליתא אלא באריר הנחשב כמחצה על ידי לבדו, אבל לא בגדו, ולא בעינן לאצטחופי לאררא בהוה, לא אנוי אררא ומבטל לה. ועתה בשו"ת חכם צבי סימן נט, עין שם. ועתה בגרצני יוסף שיש דעות שונות בשעור הטלית קטן, ויש לעשות שיקוף הראש וכל גוף האדם עד החזה פנים ואחור, עין שם בשם מהר"י צמות, ומה שכתב בבאר היטב בשם האר"י ז"ל שלא יהיו כפי ודעות לטלית קטן, הינה, כפי ודעות ארזים כמו שעושים למבלש עליו, אבל מכל מקום יכול לעשות כמו נקב שנקטע בו הידים. ועתה בבית האר"י שנהיה

במציפה ויגיע עד החזה, עין שם. כתב האר"י ז"ל, טלית קטן יותר טוב שלא יהיה בו כפי ודעות. אם לבש הטלית ותקפל קצת דרך לובשי בגדים, ואחר שנתקפל אין בו כששיר כדי להתפסות ראשו ורבו, כותב בתשובת בית יעקב סימן קו דבין שעומד להתפשט כפשוט דמי אף שלא תפשט ידיו, והרי יש בו כששיר, עין שם. ועתה בבית חזק. טלית קטן שיש בו כדי לכסות

באור הלכה

בדמסס אחר כך איכא לספוקי, וכמו שכתב הגר"א, ולא רצה לומר בזה גם כן איכא לספוקי, משום דבאמת סובר לעקר הדין כשיטת רב עמרם, וכמו שכתב בבית יוסף, לכן לא מסיים עקר ספקו רק על הדין שכתב אחר כך, ולשם הספק הוא גם כן לשיטת רב עמרם וכמו שכתבתי במשנה ברורה, עין שם: * איכא לספוקי. עין במשנה ברורה. ועתה בהגה"א שכתב דבנות המחרב דאף לְדַעַת רש"י נמי איכא לספוקי אף אם תפרו בחוטין של אותו המין, וישמא לא אסור לרש"י אלא לכתחלה ולא לסתם דיעבד:

לומר באותו המין, אבל במין אחר יש להקל. ויותר טוב בתוס צבוע וכו' (כא) ואם נקרע וכו'. רוצה לומר, שנקרע (א) בלה מנקב עד סוף השפה, לכן איכא לספוקי, דאף אם הבגד הוא של צמר ויתפרנו בחוטי שאר מינים, דלרש"י בודאי מותר, אפילו הכי (א) אפשר דלרב עמרם פסול, דכיון דלא נשתפר כל שהוא, הלא מבאר בסעיף הקודם דלדעה הראשונה כמאן דפסיק דמי, ולא יועיל תפירה אף אם ירצה להטיל ציצית אחר כך, ואפשר דהכא עדיף, דהלא הכנה הוא שלם משני צדדיו ורק באמצע נפסק, (א) וזהו הספק של השלחן ערוך. ועתה בש"ז שתולק, ופוסק דאין כאן ספק, דלכלי עלמא אם הטיל בו ציצית לאחר התפירה דכשר, ומכל מקום יותר טוב שיראה קודם התפירה לתת תחת הכנה תתייבך בגד של שלש על שלש ויצא ידי הכל, ואם אי אפשר לו, יש להקל כה"ט, דכלאו הכי הלא כתבנו בסעיף קטן טו דדעת האחרונים דתפירה מתקיים תבור ומועיל אף בנקרע הכנה לגמרי ממקומו: 1 (בב) של משי. דאם הוא (א) של צמר כבר נתבאר דאין לחש כלל ומותר להמציא תפירה אף תוך שלש: (ג) בחוט משי. והוא הדין אם הטלית של שאר מינים, דוקא אם התוס הוא מאותו המין גופא, אבל אם התוס ממין אחר (א) יש להקל, דבדאי לא יוכל לקח אותו התוס לציצית, דהרי אינו פוטר אלא במינו: (כד) לכן. דאם הוא צבוע (א) גם כן, אין לחש כלל שמא יקחנו לציצית, דאין אנו נוהגין לעשות ציצית צבועים, כמו שכתב סימן ט סעיף ה: (כח) למשה משלש וכו'. דשם הוא מקום הציצית, אבל כשהתפירה למעלה משלש ולמטה מקשר אגודל אין לחוש שיקחנו לציצית, כמו שכתב סימן יא. וסביב הנקב אסור לתפר בחוט לכן, ובטליותו שלשן שם של צמר אין להקפיד כלל, כנ"ל: (כו) בכל מקום. רוצה לומר, אם נקרע ונשתפר ממנו כל שהוא וכתאי גנות המבאר לעיל בסעיף ה:

א (א) של קטן וכו'. והנה כן תשע שנים. בתשובות מהר"ם מיין סימן קי מפלפל היאך יוצאין בארבע כנפות הקטנים מזה השעור. ותרף דבריו, דמוטב לילך בהם מלילך כל היום בלי ציצית. ובדרכי משה סימן ח כתב ללמד העם שייכרכו בבקר על טלית גדול ויפטרנו את הקטן

שער הציצין

(ל) אדעתה חיים: (ל) דרך חיים: (ט) הגר"א: (ל) מן אברהם: (ל) דרי מגדים: (ל) כן משמע מהגר"א ועתה עוד בבאר הלכה: 1 (מ) דרך חיים: (מ) אדעתה חיים: (מ) חיים: (מ) מן אברהם:

לוח עמוד היומיו: יום ב ז תמוז תשסב - יום ג יב סיון תשסז - יום ד יז אייר תשעב - יום ה כר ניסן תשעז - יום ו כט אדר ב תשפב